

Karol Dučák: Duchovné exkrementy v zlatom nočníku PS sa nikdy nepremenia na zlato

- CZ24 News | 19. července 2023

SLOVENSKO: Je neuveriteľné, že na katolíckom Slovensku má také pevné postavenie Progresívne Slovensko (PS), ktorého cieľom je čo najviac sekularizovať a liberalizovať katolícke Slovensko a zatlačiť ho úplne na pokraj priepasti západného morálneho bahna.

Toto zatiaľ mimoparlamentné politické hnutie má v nadchádzajúcich parlamentných voľbách reálnu šancu nielen „preraziť si“ cestu do parlamentu, ale dokonca stať sa druhým najsilnejším politickým subjektom v Národnej rade SR. Podľa prieskumu preferencií Agentúry NMS Market Research Slovakia zo 14.7.2023 skončilo PS na druhom mieste (15,6 percenta) za stranou Smer-SD na prvom mieste so ziskom 20,6 percenta hlasov. (porov. <https://www.aktuality.sk/clanok/kgAbgQ4/prieskum-volby-by-v-juli-vyhral-smer-progresivne-slovensko-predbehlo-hlas/>)

Progresívne Slovensko na čele s predsedom Michalom Šimečkom už minulý mesiac

predstavilo svoj program. V podstate nešlo o nijaké prekvapenie. Je to staronový, donekonečna recyklovaný program, ktorého cieľom je čo najviac sekularizovať a liberalizovať katolícke Slovensko, zničiť jeho kresťanské korene a úplne ho podriadiť superštátu s menom Európska únia.

PS sa necháva počuť, že bude až roztrhania tela presadzovať rovnosť párov rovnakého pohlavia, ich rodín a detí. PS tiež podporuje právo na zmenu pohlavia na úradoch bez ďalších formalít. Ak by PS presadila v praxi takýto chorý nápad, aj ja by som sa mohol úradným aktom po 70 rokoch života v mužskom tele na počkanie zmeniť na atraktívnu dámu. Len by som sa už nevolal Karol Dučák, ale zrejme Karolína Dučáková, alebo nejako inakšie. No toto mi pripadá absolútne choré!

V ponímaní PS klasická rodina s jedným otcom, jednou matkou a deťmi, ktorá sa po niekoľkotisícročných skúsenostiach osvedčila ako jediná spoľahlivá bunka zdravej ľudskej spoločnosti, je už len jednou z viacerých rovnocenných možností. Už to nie je cool. **Dnes je cool niečo iné: „manželstvo“ dvoch mužov alebo dvoch žien, prípadne nejaká rozkošná trojka...** Prečo nie? Veď čo nie je zákonom zakázané, to je dovolené. Ak je v poriadku „manželstvo“ homosexuálov, prečo už nie rovno manželstvo psa a ženy, pretože už aj takéto „manželstvo“ bolo v zahraničí uzavreté. Dokonca bol zaznamenaný iný prípad, keď sa žena zosobášila s lustrom. Keď sa zbúrajú všetky morálne zábrany, mravná skaza ľudskej spoločnosti sa stane lavínou, ktorá zmetie ľudstvo do pekla. Takže stojíme pred dilemou: buď dáme pánu Šimečkovi voľnú ruku, aby v spoločnosti odbúral akékoľvek mravné zábrany, alebo...

Čo ak nejaký muž zatúži mať po niekoľkých rokoch manželstva okrem manželky aj manžela? Podľa chorej logiky Michala Šimečku a jeho junty je správne vyjsť takému človeku v ústrety, pretože ak by sme mu bránili, bola by porušená rovnosť jeho práv! On je bisexuál a ak má heterosexuál právo realizovať sa v živote ako heterosexuál, musí mať podľa chorej logiky Michala Šimečku aj bisexuál právo realizovať sa v živote ako bisexuál. Čo na tom, že utrpí jeho manželka, ktorá nebola včas informovaná o bisexuálnej orientácii manžela, alebo deti, ktoré sú v tomto prípade úplne nevinné, všakže?! A sú tu aj ďalšie delikátne problémy.

Ak by tento muž zomrel a zanechal majetok, kto bude dedič? Jeho zákonitá manželka, alebo nový pán

„manžel“? Pritom ja si nevymýšľam! Taký prípad sa naozaj stal! Ja som s ním bol osobne konfrontovaný na východe Slovenska. A mám vážne obavy, že nejde o ojedinelý prípad.

Citujem Šimečkove slová:

„Rovnosť nie je ideológia ani kultúrna vojna. Práve naopak. To sú konkrétni ľudia, osudy našich priateľov, súrodencov a kolegyň.“
(<https://progresivne.sk/progresivne-slovensko-predstavujeme-program-a-tim-pre-podporu-rovnosti-na-slovensku/>)

Áno! Hurá! Nech žije rovnosť! My, zdraví heterosexuáli, sme si rovní s homosexuálmi, bisexuálmi a neviem ešte akými narušenými ľuďmi. Ak my máme právo na manželstvo, majú právo na „manželstvo“ aj všetci tí, ktorí nie sú zdraví heterosexuáli. Ak my máme právo mať deti, musia mať rovnaké právo aj homosexuáli, hoci sami nedokážu v homosexuálnom zväzku splodiť deti.

Lenže ak vložíme exkrementy do nočníka z čistého zlata, neprestanú zapáchať a ani sa nepremenia na zlato. Zapáchajúce exkrementy ostanú aj v zlatom nočníku len zapáchajúcimi exkrementmi. Žiaden slušný občan Slovenska nemôže mať záujem o tie politické exkrementy, ktoré nám Michal Šimečka servíruje v zlatom nočníku. A žiaden slušný občan Slovenska nemôže vo voľbách podporiť PS.

My, katolíci, sme často obviňovaní z nenávisťi voči homosexuálom. Lenže to je bohapustá lož, vyplývajúca z totálnej neznalosti katolíckeho učenia. My, katolíci, sme povinní nažívať v láske a porozumení aj s homosexuálmi, pretože príkaz lásky je najvyšším Božím príkazom a dobrodením zároveň. Ak niekto tvrdí, že naša Cirkev vedie katolíkov k diskriminácii homosexuálov, tak klame. Aktuálny Katechizmus Katolíckej cirkvi (skratka KKC) okrem iného uvádza: „Nemalý počet mužov a žien má hlboko zakorenené homosexuálne sklony... Treba ich prijímať s úctou, súcitom a jemnosťou a vyhýbať sa akémukoľvek náznaku nespravodlivej diskriminácie voči nim.“ (KKC, 2358).

Lenže to predsa neznamená, že môžeme schvaľovať homosexuálne vzťahy s jedincami rovnakého pohlavia! KKC uvádza, že Sväté písmo predstavuje skutky homosexuality ako ťažkú zvrátenosť a Tradícia, opierajúca sa o Sväté písmo, považuje homosexuálne skutky za vnútorne prevrátené. Na základe toho KKC uzatvára, že homosexuálne skutky nikdy „nemožno schvaľovať“ (KKC 2357).

Niektorí by mohli tvrdiť, že je tu protirečenie. Na jednej strane sme povinní milovať aj homosexuálov, na druhej strane kategoricky odmietame praktizovanie a propagáciu homosexuality. Lenže ide len o zdánlivé protirečenie. Pravdou je opak. Predstavme si milujúcu matku, ktorá zistí, že jej syn je narkoman. Ona predsa syna neprestane milovať, ale bude bojovať o to, aby sa jej syn zbavil drogovej závislosti. Čiže bude milovať syna, ale nenávidieť jeho konzumáciu drog. Ak je to správna milujúca matka, nebude synovi zhaňvať drogy a snažiť sa tak dostať ho čo najskôr do hrobu, ale bude mu pomáhať zbaviť sa drogovej závislosti.

My, katolíci, sme povinní milovať hriešnika, no zároveň nenávidieť jeho hriech! Preto je správne, ak milujeme homosexuálov, ale nenávidíme ich homosexuálne aktivity. V opačnom prípade by sme totiž zrádzali Ježiša Krista. Je možné, že nás za to mnoho ľudí odsúdi, ale radšej nech nás odsúdia milióny ľudí, než by nás mal raz odsúdiť Ten, ktorý je v ľudskom živote najdôležitejší – Spasiteľ Ježiš Kristus.

Aj náš Spasiteľ Ježiš Kristus miloval hriešnikov, ale nemiloval ich hriech. Veď si len spomeňme, že zachránil život aj cudzoložnici, ktorú chceli ukameňovať, ale žiadal ju, aby skončila svoj hriešny život. Veľmi dôležité boli Ježišove slová zachránenej cudzoložnici: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš!“ (Jn 8, 11). Ak by bol Ježiš toleroval hriech, povedal by cudzoložnici, že pokojne môže aj ďalej

hrešiť. Lenže Spasiteľ jej jednoznačne povedal: „Chod' a už nehreš!“

My nemôžeme postupovať inakšie ako Ježiš Kristus. Preto aj naše odporúčanie homosexuálom musí znieť: „Chodte a už viac nehrešte, ale hľadajte cestu vyslobodenia z pasce homosexuality, pretože tá cesta existuje.“

Nijaký pápež nemôže postaviť homosexuálne zväzky na úroveň manželstva! Veď Hospodin kedysi stvoril ľudí ako Adama a Evu! Nestvoril dvoch Adamov ani dve Evy. Dvaja Adamovia, ani dve Evy by nemohli splodiť potomstvo, a tým je povedané všetko. Boh stvoril „človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril“ (Gn 1, 27).

Nemôžeme schvaľovať snahy postaviť spolužitie dvoch jedincov rovnakého pohlavia na úroveň manželstva, ani právo adopcie detí homosexuálnymi pármí, pretože výskumy mnohých vedcov dokazujú, že u detí vychovávaných homosexuálnymi pármí je v dospelosti omnoho vyššie riziko vzniku depresí, nadváhy a iných problémov, ako v priemernej populácii ich vrstovníkov. Nemôžeme súhlasiť s pomýlenou praxou učiť deti v školách zvrhlosti o tom, že každý si môže bez obmedzenia meniť svoj rod či pohlavie. Odmietame označovanie „rodič 1“ a „rodič 2“, pretože Stvoriteľ sveta stvoril len dvoch rodičov: otca a matku. Nemôžeme schvaľovať právo na zmenu pohlavia na úradoch bez ďalších formalít. V tomto musíme byť pevní a neochvejní, pretože v opačnom prípade by sme síce získali falošné poklonkovanie sveta, ale stratili by sme Boha.

Sama homosexuálna orientácia človeka nie je hriešna. Človek, ktorý má nevlastnou vinou problém s vlastnou sexuálnou orientáciou, nemá hriech. Ak však takýto človek nadväzuje homosexuálne vzťahy s jedincami rovnakého pohlavia a praktizuje homosexuálne úkony, dopúšťa sa jednoznačne ťažkého hriechu!

Sväté písmo, Kniha kníh, praktizovanie homosexuality jednoznačne zavrhuje. Už v Starom zákone čítame: „Nesmieš nečisto obcovať s mužom tak, ako sa pohlavne obcuje so ženou. To by bola ohavnosť!“ (Lv 18, 22). V tej istej Knihe Levitikus je odsúdené homosexuálne správanie aj na inom mieste (porov. Lv 20, 13).

Rovnako nekompromisné zavrhnutie praktizovania úchylných sexuálnych praktík nachádzame aj v Novom zákone vo viacerých listoch apoštola Pavla. V Liste Rimanom píše: „Preto ich Boh vydal nehanebným náruživostiam. Ich ženy zamenili prirodzený styk s mužmi za protiprirodzený. A podobne aj muži zanechali prirodzený styk so ženou a zahoreli žiadostivosťou jeden k druhému; muži s mužmi páchali nehanebnosť. Tak si sami na sebe odniesli zaslúženú odplatu za svoje poblúdenie.“ (Rim 1, 26–27) V podobnom duchu sa apoštol národov vyjadruje aj v iných dvoch listoch. (porov. 1 Kor 6, 9–10; 1 Tim 1, 8–11)

Homosexuálne konanie je teda jednoznačne proti Bohu. Je však aj proti človeku. Mnohé krajiny, zvlášť tie s vysokou životnou úrovňou, vymierajú. Pôrodnosť klesá. Dieťa sa môže narodiť len zo spojenia muža a ženy. Preto je potrebné čo najviac podporovať klasické rodiny s jedným otcom, jednou matkou a deťmi.

Každý správny katolík, verný učeniu Ježiša Krista, musí kategoricky odsúdiť program

Progresívneho Slovenska a preto nemôže dať v najbližších parlamentných voľbách svoj hlas Michalovi Šimečkovi a jeho PS. Ak by tak urobil, zradil by Ježiša Krista a svoju Katolícku cirkev. To treba vyjadriť jasne a nedvojzmyselne.

AUTOR: Karol Dučák